

Elvira Bloma

tłum. Paulina Ciucka

Randiņa noslēgumā viņa teica:

Atklāti sakot, neredzu iemeslu, kādēļ gan lai es gribētu šo vienas nakts sakaru, tas ir, ja vien, protams, tu man negrasies garantēt orgasmu, jo statistiska uzrāda, ka gadījuma sekss ir galvenokārt nekvalitatīvs, tas var būt slikts un pat drausmīgs, piemēram, tas var ilgt tikai trīsdesmit sekundes un, ja arī paveicas un trāpās kāds, kurš spēj sniegt ko vairāk, visticamāk, tas būs neveikli, jūs abi būsiet dzēruši, uztraukušies un noguruši no dzīves, un nespēsiet pilnvērtīgi atslābt, tāpēc es tagad labprātāk došos mājās un kārtējo reizi izmēģināšu savu

jauno vibratoru, tam ir pieci ātrumi, īpaši mīksts materiāls un jaunākās paaudzes tehnoloģija, pats galvenais, tam ir tas, kā tev nav – divu gadu garantija, bet man vienmēr ir gribējies nonākt situācijā, kur es varu šo visu pateikt kādam pašapzinīgam stulbenim, kurš nez kādēļ nesaprot, ka es esmu tā, kas būtu viņu drāzusi, nevis otrādi, lūk, tagad, kad tas viss ir pateikts, es varu tevi te tā atstāt un tā, cerams, izdrāzt vēl vairāk.

melnbalts:

melns pirmās atmiņas dzimšanas nojausmas satraukums pirms pirmās elpas melns neatstaro tajā satiekas garšas smaržas siekalas līme izkūsis sintētisks audums melnā viss pazūd bez pēdām un netiek meklēts melns piestāv visam melns ir grāmatās kur iespiež ziedus melnā dzīvo kukaiņi un mēs bezkauņas laužamies kukaiņu telpā saminam skudru lielceļus izguļam skudru tīrumus skudras ir meža pirksti ko mēs apcērtam katru reizi kad tie mums pieskaras melns ir elpceļi kas mazliet trāpa kukaiņu alās zarnās ir melns melnība ir aizvērtajā cukurtraukā tā ir slepena melnība jo pazūd kad to atver mēs guļam kopā pilnīgi melni un skaņai nav vietas jeb spraugas kur iesūkties melnums ir akmens cerība jebkurš cietums ir melns un jebkura ieeja un izeja cietumā ir iedoma tavas iedomas slīd tumsā

tie ir mūsu asinsvadi kas kaut kur savienojas

reiz iekāpu svešā melnumā dabūju pa seju un sāpēja es gāju slēpties savā melnumā atmiņās par dzemdi it visa daba dzimusi melnības zīmē ar melnu zvaigzni pierē mīkstām lūpām un dzemdes siltumu melnas ir tintes švīkas uz manām ciskām krēsla kūleņo pār laukiem kā melns takšelis smīkstēdams melnu

balts ir pirkstu kauliņi atvērta lūka uz bēniņiem sapīta bize baltā dzīvo baltie baltu lej terīnē un ieloka skapī balta ir elektrība iekš vada baltiņš/a ir uzvārds nāve parasti ir balta gaiša un salda mirušo mielasti veļu laikā šņabis ir balts visiem mutē lej baltu baltā aritmija kaut kas balts izvemts no rīta istabas vidū kas tas varētu būt spriež svinētāji varbūt ola biezpiens varbūt baltā dvēselīte

lielceļu sadala balta šuve asfalts piekniedēts zemes irdenajām porām lāsts ir balts balts spīd mežā kā lākturis gaismā baltas asaras kā veļas mīkstinātājs mīkstina pirkstus sirds vājuma krāsa ir bāla un vēsa baltajā mēs plīstam kā atsperes matracī kā zobī krītam ārā no satura baltais notiks pēc nāves jo virs zemes baltais nav balts

Kiedy randka miała się ku końcowi, oświadczyła:

Szczerze mówiąc, nie widzę powodu, dla którego miałabym chcieć przygody na jedną noc, bo przecież nie dasz mi pewności, że będę mieć orgazm, tym bardziej, że według statystyk seks bez zobowiązań jest przeważnie średniej, a nawet kiepskiej albo fatalnej jakości, na przykład może trwać tylko trzydzieści sekund, a jeśli masz szczęście i trafisz na kogoś, kto może dać z siebie więcej, najprawdopodobniej i tak wyjdzie niezręcznie, oboje będziecie pijani, przygnębieni albo zmęczeni życiem i nie będziecie w stanie w pełni się zrelaksować, więc wolabym już wrócić do domu i znów wypróbować

nowy vibrator, który ma pięć trybów, jest zrobiony z ultramiękkiego tworzywa i supernowoczesny, a co najważniejsze, ma coś, czego ty nie masz –dwuletnią gwarancję; zawsze chciałam powiedzieć to wszystko jakiemuś zadufanemu w sobie palantowi, który z jakiegoś powodu nie rozumie, że to ja przeleciałam jego, a nie on mnie, więc teraz, kiedy wszystko to zostało powiedziane, mogę cię tu zostawić, mając nadzieję, że przelecę cię nie raz.

czarno-biały

czarny przejęcie w obliczu przecucia narodzin pierwszego wspomnienia w pierwszej czerni nie odbija się pierwszy oddech mieszają się w nim smaki zapachy ślina klej stopiona tkanina syntetyczna w czerni wszystko znika bez śladu i nikt tego nie szuka czarny pasuje do wszystkiego czarny jest w książkach z kwiatami zasuszonymi między stronicami w czerni żyją owady tymczasem my bezkarnie naruszamy ich przestrzeń przecinamy mrówcze autostrady tratujemy mrówcze pola mrówki są palcami lasu odcinamy je za każdym razem gdy nas dotykają czarne są drogi oddechowe które prowadzą do owadzych jaskiń w jelitach jest czarno czarność jest w zamkniętej cukiernicze kiedy się ją otwiera tajemnicza czarność znika śpimy razem całkowicie czarni i nie ma miejsca ani szczeliny przez którą mógłby przeniknąć dźwięk czern jest nadzieją kamienia każde więzienie jest czarne a każde wejście i wyjście z więzienia jest złudzeniem twoje złudzenia osuwają się w ciemność

nasze naczynia krwionośne w pewnych miejscach się łączą

kiedyś weszłam w cudzą czern dostałam w twarz i bolało poszłam się schować w swoją czern we wspomnienie o macicy cała natura została zrodzona pod znakiem czerni z czarnym znamieniem na czole w miękkości ust i w cieple tona czarne są ślady atramentu na moich udach zmierzch przetacza się przez pola przypomina czarnego jamnika wężącego czern

biały to kości palców włąz na poddasze to warkocz w bieli mieszkają biali biel wlewana jest do dzbanka i zamykana w szafce biel to elektryczność w przewodach biało to nazwisko śmierć jest zazwyczaj biała jasna i słodka jak uczta dla zmarłych w czasie ich święta biała jest wódka biel wlewa się do ust arytmia jest biała rano na środku pokoju w wymiocinach widać coś białego co to może być zastanawiają się biesiadnicy może jajko może twaróg może biała duszyczka

autostrada jest przeszyta białym szwem asfalt jest przyfastrygowany do luźnych porów ziemi klątwa jest biała biel płonie w lesie jak pochodnia za dnia białe łzy jak płyn do płukania tkanin rozmiękczają palce kolor złamanego serca jest białawy i chłodny w białości pękamy jak sprężyny w materacu wypadamy jak zęby biel przydarzy się po śmierci bo biel ponad ziemią nie jest bielą

Elvira Bloma

tłum. Paulina Ciucka

Meitene, kuru ienīda, jo viņa spēlēja flautu:

Dzīvojot panelu mājā tu nedrīksti skanēt pat ja tā ir viena vienīga
nots
(kāda tam nozīme ka tu harmonizējies ja citi disharmonizējas)
(naviens taču nepriecājas par pilošu krānu vai tekošu podu)
(kaimiņiene tevi nosītīs viņai slimnīcā nakts dežūras)
(turklāt tu tikai trenējies pirmais gads mūzikas skolā ar īrētu flautu)
(mākslas skolas vakara nodarbībās puiši tevi iesauca par
„tikai-nesīt-pa-lūpām”)
(tavs šīvakara vingrinājums pieskaras mājas mugurkaulam
un ievibrē skrieņus)
(flautas skolotāja nemitīgi tevi purina jo tu nestāvi ar taisnu muguru)
(vispār es gribēju spēlēt klavieres bet biju jau par vecu
un atlika vien ģitāra vai flauta)
(ja skaņa būtu māja vai tu spētu mūžīgi dzīvot tajā pašā mājā)
(vai tu spētu būt vienmēr tāda kādu tevi grib kaimiņiene)
(bet vai tu spētu vienmēr tāda nebūt)

Šodien mani uztrauca šādi jautājumi:

1. Kā lai noliedz visu, izņemot sniegavīrus?
2. Kāpēc ķermenis atgādina smaržīgu trifeli?
3. Vai mušām ir sejas?
4. Kāpēc putni nemācās no kļūdām?
5. Kādēļ man tik ļoti gribas kaut ko saldu?
6. Kādēļ gruzīniem tik smuks alfabēts?
7. Kādēļ eksistē arī šādi pērtiķi? Lai uzbrucējs nomirtu no smiekliem?

8. Kas ir tas *fellow poet*, kam dzejnieks dāvina grāmatu, ko nesen nopirku Londonā?
9. Kāpēc es pateicu paldies vīrietim, kas palaida mani pa priekšu?
10. Kā sievietes mēdz sagaidīt vīrus atgriežamies no cietuma?
11. Kādēļ ķermenis atgādina žūstošu siena kaudzi?
12. Kā lai dzīvo tālāk? Nē, nekas slikts nenotika, vienkārši, kā lai dzīvo tālāk?
13. Kāpēc Kazahstānā uzsprāga munīcijas noliktava?
14. No kā man šoreiz uzmetās pumpa?
15. Vai vēlme iztīrīt kāpņu telpu ir vecuma pazīme?
16. Ja es būtu bagāta mākslas darbu kolekcionāre, vai pirmais darbs, ko es iegādātos, būtu Brektes "Ja tu šo lasi, tad pēc vienas minūtes tu mirsi"?

Dziewczyna, którą znienawidzono za grę na flecie:

Jeśli mieszka się w bloku nie wolno wydawać żadnych dźwięków
nie może wybrzmieć nawet nuta
(cóż z tego że stworzysz harmonię gdy inni ją burzą)
(nikt przecież nie lubi kapiącego kranu lub przeciekającego garnka)
(sąsiadka jest gotowa cię zabić bo pracuje na nocki w szpitalu)
(zresztą w szkole muzycznej jesteś dopiero od roku i ćwiczysz
na wypożyczonym flecie)
(na zajęciach wieczorowych w szkole artystycznej chłopaki
przezywali cię „byle-nie-w-usta”
(twoje dzisiejsze ćwiczenia wprawiają w wibrację kręgi
kręgosłupa domu)
(nauczycielka cały czas cię szturcha bo nie trzymasz się prosto)
(tak naprawdę chciałam grać na pianinie ale byłam za stara
i zostały mi do wyboru tylko gitara albo flet)
(gdyby dźwięk był domem czy mogłabyś mieszkać w nim
przez całe życie)
(czy mogłabyś zawsze zachowywać się tak jak chciałaby twoja
sąsiadka)
(a czy mogłabyś nigdy się tak nie zachowywać)

Dziś nurtowały mnie następujące pytania:

1. Jak można zaprzeczać istnieniu wszystkiego poza śniegowymi bałwanami?
2. Dlaczego ciało przypomina pachnącą trufkę?
3. Czy muchy mają twarze?
4. Dlaczego ptaki nie uczą się na własnych błędach?
5. Dlaczego tak bardzo mam ochotę na coś słodkiego?
6. Dlaczego gruziński alfabet jest taki ładny?
7. Po co istnieją małpy tego gatunku? Żeby napastnik umarł ze śmiechu?

8. Kim jest ten *fellow poet*, któremu mój znajomy poeta podarował książkę, którą kupiłam w Londynie?
9. Dlaczego dziękuję mężczyźnie, który puszcza mnie przodem?
10. Jak kobiety witają się ze swoimi mężami, którzy wyszli z więzienia?
11. Dlaczego ciało przypomina stóg siana?
12. Jak mam dalej żyć? Nie, wszystko w porządku, po prostu zastanawiam się, jak mam dalej żyć?
13. Dlaczego w Kazachstanie doszło do eksplozji składu amunicji?
14. Z jakiego powodu dostałam wysypki?
15. Czy potrzeba sprzątnięcia klatki schodowej jest symptomem starości?
16. Czy gdybym była zamożną kolekcjonerką sztuki, pierwszym nabytym przeze mnie dziełem byłby obraz Kristiansa Brekte „Jeśli to czytasz, za minutę umrzesz”?